

[Rahbæk Møller]

i overensstemmelse med de intentioner, som hr. Flygaard her nævnte, havde vi stemt for, men det er det ikke. Det er teknisk set noget juks, og det kan godt være, det ikke er hr. Flygaards skyld, det ved jeg ikke, men det er det bare.

Tang Sørensen (FP):

Jeg skal ikke anfægte hr. Flygaards ret til at stille ændringsforslag, og jeg skal heller ikke betvivle ændringsforslagernes udformning. Jeg skal bare kort meddele, at fremskridtspartiet ikke kan stemme for de to stillede ændringsforslag. Hvis man har fulgt debatten her i folketinget de sidste otte dage vedrørende grundskyld både på den ene og på den anden måde, vil man finde ud af, at vi i fremskridtspartiet ikke er indstillet på, at grundskylden, hverken på amtskommunalt plan eller på kommunalt plan, skal sættes i vejret. Det lægger disse to ændringsforslag op til, og derfor må vi afvise dem.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 9 stemte for, 114 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Ivar Hansen (V):

Det fremgår af tillægsbetænkningen, at venstre og det konservative folkeparti vil redegøre for deres endelige stilling til lovforslaget her ved tredje behandling.

Vi stillede jo ændringsforslag ved anden behandling. De to partier beklager, at disse ændringsforslag ikke blev vedtaget. Vi fandt, at det ville have været overordentlig rimeligt, om vi havde fået i hvert fald en midlertidig afskaffelse af amtsgrundskylden for erhvervslivets vedkommende i de pågældende tre år. Vi beklager, at et flertal stemte dette forslag ned.

Men vi ved jo, hvordan forholdene er, nemlig at hvis det lovforslag, der nu skal til afstemning, ikke bliver vedtaget, så vil i praksis amtsgrundskylden i alle amter næste år være oppe på 20 promille, og det agter vi selvfølgelig ikke at tage ansvaret for. Derfor skal jeg på vegne af venstre og det konservative folkeparti meddele, at vi agter at stemme for lovforslaget her ved tredje behandling.

Flygaard (DR):

Jeg skal meddele, at retsforbundet ikke kan stemme for det foreliggende lovforslag. Vi finder, at det er en uheldig udvikling med en fortsat nedsættelse af den amtskommunale grundskyld, og vi vil gerne først og fremmest placere ansvaret hos socialdemokratiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 128 stemmer mod 16.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattning til kommunerne af faste ejendomme. (Ejendomsskattelempe for fredede ejendomme og forretningsjendomme samt for parcel- og rækkehusejendomme m. v., der tilhører almennyttige boligselskaber og andelsboligforeninger).

(Lovforslag nr. L 206. Fremsat 29/4 81. Første behandling 6/5 81. Betænkning 27/5 81. Anden behandling 1/6 81. Tillægsbetænkning 2/6 81).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Waldorff (VS) og Tyroll (VS) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Waldorff (VS) og Tyroll (VS):

Til § 1

Nr. 4 udgår.

Bemærkninger

Lovforslaget er en sammenblanding af flere ting.

Mens venstresocialisterne naturligvis vil støtte forslaget om at nedsætte grundskylden for det tæt-lave byggeri, så vil venstresocialisterne på ingen måde tages til indtægt for den erhvervsstøtte, som ligger i nr. 4, og som indebærer et afgiftsfrit bundfradrag for dækningsafgiften.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Egon Jensen (S):

Jeg skal ikke lægge op til nogen lang debat. Jeg synes, det er helt unødvendigt, men skal da anbefale, at vi stemmer for indenrigsministerens ændringsforslag, som går ud på, at man for grunde på indtil 800 m² lægger loft over stigningen i grundskylden. Det er en lempelse i forhold til lovforslaget, og det kan jeg varmt anbefale.

Dernæst skal jeg anbefale, at man stemmer imod det af hr. Waldorff og hr. Tyroll stillede ændringsforslag, som går ud på, at man ikke lempes dækningsafgiften. Det kan vi ikke tilslutte os.

Jeg anbefaler altså, at man stemmer ja til indenrigsministerens ændringsforslag og nej til det andet ændringsforslag.

Ivar Hansen (V):

Man må sige, at det ændringsforslag, ministeren her har stillet, har haft en lidt ejendommeligt tilværelse. Det var først fremme i udvalget, men blev ikke stillet i betænkningen til anden behandling. Det kommer først frem som ændringsforslag her ved tredjebehandling. Det er måske nok lidt usædvanligt, at et ændringsforslag fra en minister får en sådan skæbne i et folketingsudvalg. Men det hænger sammen med, at forslaget fremtræder lidt usikkert.

Det startede med at være et ændringsforslag, som skulle tilgodese en begrænsning af grundskylden for ejendomme på under 600 m². Så blev det til 700 m², og til sidst er det

blevet til 800 m². Det kan umiddelbart synes mærkeligt, at ministeren ikke i tilstrækkelig grad har overvejet sit ændringsforslag, for det kommer frem til udvalget, men det kan selvfølgelig skyldes, at der har været visse forhandlinger mellem nogle partier. Det skal jeg ikke gå nærmere ind på.

Jeg vil godt sige, at vi fra venstres side har været noget usikre over for, hvilke problemer et forslag af denne art vil give for kommunerne. Når en kommune skal fastsætte sin grundskyldpromille, har man forholdsvis let ved at komme frem til promillen, fordi man først vedtager, hvor meget der skal udskrives i grundskyld, og så fordeler man det på de samlede ejendomsværdier i kommunen; så er regnestykket forholdsvis enkelt. Men i og med, at ministeren på denne måde skubber et loft ind for et antal ejendomme på nu 800 m², kommer der en række administrative vanskeligheder. Det synes jeg i og for sig også ministeren har bekræftet i svarene på de spørgsmål, vi har stillet, idet udvalget jo har spurgt: »Kan ministeren bekræfte, at det efter en vedtagelse af det af ministeren stillede ændringsforslag vil være nødvendigt at gennemgå samtlige parcelhusgrunde på under 700 m²?« Nu er det altså blevet 800 m². Ministeren siger i sit svar, at det ikke skulle kunne give anledning til de store problemer; det må man kunne gøre rent maskinelt. Men så siger ministeren, at i hvilket omfang denne maskinelle procedure er mulig, kan der imidlertid ikke siges noget med sikkerhed om. Det kan derfor ikke udelukkes, at det i visse tilfælde vil blive nødvendigt at gennemgå samtlige parcelhusgrunde på under 700 m² – eller altså nu under 800 m². Det bekræfter vores formodning om, at indopereringen af et sådant loft vil give overordentlig mange vanskeligheder. Jeg synes også, at ministerens svar på spørgsmål nr. 16 i udvalget, som lød: »På hvilken måde skal kommunerne fremtidig beregne grundskyldpromillen i relation til den hidtidige fremgangsmåde?«, efterlader det indtryk, at det i virkeligheden er tilfældet.

Men hvad vil der nu ske, hvis kommunerne ønsker at udskrive et uændret beløb på grundværdierne? Så må der vel ske det, at grunde på over 800 m² vil blive ramt hårdere, i realiteten vil få en højere beskatning. Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens kommentarer til.

[Ivar Hansen]

Vi vil gerne give udtryk for fra venstres side, at vi er overordentlig betænkelige ved de konsekvenser af administrativ art, ministerens ændringsforslag giver. På den anden side må vi selvfølgelig erkende, at der for denne type grundes vedkommende er tale om en begrænsning i en fremtidig udskrivning af grundskyld. Derfor vil vi stemme for ministerens ændringsforslag, men give udtryk for, at ansvaret for de vanskeligheder med at administrere tingene, der kommer, klart er ministerens.

Jeg vil gerne i den forbindelse gøre opmærksom på det bilag, vi fik i udvalget, vedrørende en henvendelse fra landbo- og husmandsforeningerne, der, hvad angår den primærkommunale grundskyld, havde ønsket indført et loft. Men hvad angår landbrugsjorden på dette område, var regeringen altså ikke til at få i tale. Man kan nok undre sig over, at regeringen ikke, hvad angår denne henvendelse, var lige så hurtig med et ændringsforslag, der kunne tilgodese landbrugsproblemer på dette område.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal klare det nemmeste først. Det er det ændringsforslag, der er stillet af VS, om, at bestemmelsen om ændring af dækningsafgiften udgår af lovforslaget.

Overensstemmende med, hvad jeg sagde forleden dag, er der 4 i den konservative gruppe, deriblandt mig, der vil stemme for det af VS foreslåede, men ikke med den begrundelse, VS giver, derimod med den, at vi finder, det er naturligt, at kommunerne inden for de grænser, der er fastsat i lovgivningen, må bestemme, om de vil udskrive dækningsafgift eller ej; der skal ikke sættes nogen yderligere begrænsning ind for dette. Begrundelsen for, at vi fire finder, at dækningsafgiften bør opretholdes, er hensynet til de større byer, der faktisk ikke får anden skat ind fra mange erhvervsdrivende, der ikke længere bor i kommunerne, som det mere var tilfældet i gamle dage. Forholdet er det, at de har udgifter i forbindelse med de erhvervsdrivendes benyttelse af faciliteter, og yderligere er der det særlige forhold, at det er blevet mere almindeligt i de senere år, at erhvervsvirksomheder er anpartsselskaber eller aktieselskaber, hvoraf kommunerne alene får $\frac{1}{20}$ i skat, hvor de før fik skat af den indtjening,

som de pågældende erhvervsdrivende havde af personligt drevne virksomheder.

Ud fra alt dette ønsker vi fire dækningsafgiften opretholdt, som den er, og derfor må vi stemme for VS' ændringsforslag. Den øvrige del af min gruppe vil overensstemmende med det, jeg tilkendegav forleden dag, ud fra det principielle synspunkt, at dækningsafgiften skal afskaffes, ikke kunne afgive stemme for dette ændringsforslag.

Så kommer det, der er lidt sværere, og det er det af indenrigsministeren i, jeg ved ikke hvilken time, før uret faldt i slag, stillede ændringsforslag, der går ud på, at man skal lempe beskatningen for de mindre grunde, hvor byggeretsprincippet vil være gældende ved 17. alm. vurdering og senere.

Jeg skal ærligt sige, at jeg synes, det er på grænsen til lovsjusk, hvis det ikke er det, for jeg har forståelsen af, at man i løbet af nogle ganske få dage har arbejdet sig op med 100 m² om dagen for at standse ved 800 m² – ingen højere? Auktionen var afsluttet. Det tyder på, at regeringen overhovedet ikke har haft nogen som helst mening om eller noget kendskab til, hvor det egentlig bar hen med disse grunde, der nu i stort omfang vil blive vurderet efter byggeretsprincippet, der alene er en hjælp for dem, der skal vurdere – det er ikke noget, man kan tvinge dem til, det har vi den foregående skatte- og afgiftsministres klare udtalelse om.

Men nu kommer man altså og vil mildne luften for de klippede får, og det er vi nødt til at gå ind for, for det er faktisk for groft, hvad der var ved at blive lavet, simpelt hen. Det er bare ejendommeligt, at der sidder en regering – nu er det en anden minister end den, der oftest har med skatteforhold at gøre, der skal tage sig af dette – der faktisk ikke ved noget som helst om, hvor det vil havne. Jeg skal medgive, at jeg finder, at tallet 800 m² er det bedste af de tal, der har været fremme, for det går dog i hvert fald på det samme areal som det, der gælder for anvendelse af byggeretsprincippet; så ud fra dette er logikken efterhånden kommet i orden, men hvor er det flovt, at den ikke har været det før. Det være sagt både til regeringspartiet og i særdeleshed til ministeren.

Nu sætter man altså en bremse i her, så det beløb, hvormed skatten overstiger skatten året forud med mere end 1 kr. pr. m², ikke skal betales. Nu sker der jo det efter 17. alm.

[Hagen Hagensen]

vurdering, at vi får de årlige reguleringer, så allerede det giver yderligere besvær, når man skal regne på disse ting. Jeg har opfattet det på den måde, at der alene er tale om, at man vil begrænse grundskylden af de små grunde, intet andet eller mere, og at der dermed ikke er tale om, at det overvæltes på andre, men der kan naturligvis blive tale om, at man må udskrive mere i indkomstskat, hvis man skal have et bestemt provenu ind. Jeg har som sagt opfattet det på den måde, at det alene drejer sig om en begrænsning af beskatningen af de små grunde. Jeg skal helt lade være med at tale om, hvilket administrativt besvær det kan give, hvis man skal beregne det i hånden, om jeg så må sige, gennemgå hver eneste grund for at finde ud af det.

Vi elsker jo i dette land uigennemtænkt og uden at have fundet ud af, hvad det egentlig medfører, at indføre nye principper. Det har man gjort med byggeretsprincippet, hvor man hen ad vejen bliver klar over, at det er helt splitterravende galt at bruge det, så vi må slå bremserne i, og så laver man noget, der er beskæftigelsesterapi for mange rundt omkring i kommunerne og til idelig irritation for grundejere og alle andre. Det er sørgeligt, men sandt. »Lap på lap« må vi gentagne gange sige fra denne talerstol; det er blevet løsenet for det, der kommer, oftest fra regeringen, der dog skulle have mulighed for at arbejde det nogenlunde igennem. Men jeg erkender, at når tøjet går i stykker, skal der en lap på, og det skal der altså også her. Vi vil afgive stemme for, at dette ændringsforslag kommer igennem.

Tang Sørensen (FP):

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt trætte forsamlingen med en historisk gennemgang af udvalgsarbejdet. Jeg skal følge den konservative ordfører op og sige, at vi finder også i fremskridtspartiet, at det ændringsforslag, der er stillet af indenrigsministeren, betyder en forbedring af lovforslagets intentioner, som vi i øvrigt ikke er tilhængere af. Vi finder altså, at dette ændringsforslag forbedrer lovforslaget i den retning, vi ønsker, og derfor kan vi tilslutte os ændringsforslaget.

Det ændringsforslag, der er stillet af venstresocialisterne, må vi gå imod.

Birthe Nielsen (SF):

Socialistisk folkeparti kan godt stemme for VS' ændringsforslag vedrørende dækningsafgiften.

Med hensyn til ændringsforslaget fra indenrigsministeren er vi medforslagsstillere, for vi finder, at lovforslaget bliver mere balanceret ud fra hensynet til de mindre grunde, så det ikke bliver så hårdt socialt for de familier, det her drejer sig om.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre vil stemme imod det ændringsforslag, som er stillet af hr. Waldorff og hr. Tyroll. Bestemmelsen om et afgiftsfrit bundfradrag for dækningsafgiften er som bekendt en del af den forligsaftale, man betegner som »miniskatteforliget«, og er, alt andet lige, en lettelse for de mindre erhvervsdrivende.

Om det ændringsforslag, som er stillet i tillægsbetænkningen af indenrigsministeren, vil vi gerne sige, at det glæder os selvfølgelig, at socialdemokratiet i den tolvte time er kommet til erkendelse af, at byggeretsprincippet nok er for trekantet, for voldsomt i sine virkninger. Vi har tilsluttet os tanken om at skære toppen af de største stigninger, også fordi vi mener, at det er vigtigt, at denne fradragsomlægning sættes så rimeligt til søs, at den ikke skaber helt utilsigtede virkninger.

Hr. Ivar Hansen var inde på den lidt ejendommelige skæbne, dette ændringsforslag har haft, og jeg er i og for sig enig med hr. Ivar Hansen i, at det er kommet meget, meget sent. Jeg forstår på hr. Ivar Hansen, at han tror, at der ligger nogle forhandlinger mellem partierne bag. Jeg kan kun sige, at det har været det radikale venstres ønske, da vi så dette ændringsforslag fra indenrigsministeren, at bidrage til, at ændringsforslaget kom til at bygge på så realistiske vurderinger som overhovedet muligt. Derfor måtte vi sætte nogle spørgsmålstejn ved de beregninger, vi fik fra indenrigsministeriet i første omgang, og det viste sig, at de måtte laves om, hvilket bekræftede vores formodninger om, at Københavns kommune ikke ville være i stand til at nedsætte sin grundskyldpromille så meget, som man først havde antaget i indenrigsministeriet. Det er baggrunden for, at vi fik nye beregninger, som viste, at det nok ikke var realistisk at sætte grænsen ved de

[Aase Olesen]

600 m², man først havde foreslået; den skulle sættes højere.

Jeg vil gerne sige, at også vi frygter de administrative konsekvenser af, at vi ikke har kunnet undgå at få grunde med på 800 m². Men skal der være nogen rimelighed i skatteenedslaget – forstået på den måde, at der skal være rimelighed for borgere, der bor i et hus på en grund på lige under 800 m², og borgere, der bor i et hus på en grund på lige over 800 m² – så skal grænsen ligge dér. Den skulle måske endda have været en anelse højere.

Det er meget beklageligt, at vi har været i den tidnød, vi rent faktisk har været i, og at man ikke i god tid har fået gennemarbejdet disse spørgsmål vedrørende administrationen. Det må være indenrigsministerens ansvar at få dette bragt på plads med kommunerne. Jeg går ud fra, at det ikke indgår i arbejdsministerens jobskabelsesplan.

Waldorff (VS):

Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med, at nogle medlemmer af det konservative folkeparti vil støtte vores ændringsforslag. Jeg forstår det sådan, at når man siger, at man er uenig i begrundelsen, så gælder det især de bemærkninger, der går på, at vi er imod erhvervsstøtteelementet. Mange af de ting, hr. Hagen Hagensen i øvrigt sagde, er jeg faktisk enig i.

Der er tale om, at dækningsafgiften er en efter vores mening ikke engang tilstrækkelig betaling for udgifter, private virksomheder påfører kommunerne. I en lang række tilfælde er f.eks. sådan noget som brug af spildevandsanlæg slet ikke noget, som bliver dækket ind af de bidrag, virksomhederne betaler til det. Problemerne med tungmetalforurening af biologiske rensningsanlæg, hvorved man nedsætter effekten – det er noget af baggrunden for, at Lynetten har måttet bygges dobbelt så stor, som det ellers havde været nødvendigt – er faktisk meget reelle.

Jeg mener, det er helt uacceptabelt, at man putter et sådant erhvervsstøtteforslag ind. Det gør selvfølgelig, at man bliver noget mindre begejstret for det forslag, som er det væsentlige, nemlig støtten til det tæt-lave byggeri, som vi vil stemme for, også selv om vores ændringsforslag bliver forkastet.

Om ministerens ændringsforslag skal jeg kun sige, at vi opfatter det som det centrale,

at man er nødt til at tage nogle sociale hensyn, efter at man har indført dette byggeretsprincip, som er et urimeligt princip ved vurderingen af fast ejendom, og som vi har udtalt os skarpt imod. Når det drejer sig om at afbøde nogle af de urimelige virkninger, mener vi, at vi må stemme for ændringsforslaget.

Flygaard (DR):

Jeg skal redegøre for retsforbundets stilling til de to foreliggende ændringsforslag.

Først skal jeg gøre nogle bemærkninger om det af indenrigsministeren stillede ændringsforslag. Det kan retsforbundet ikke tiltræde. Vi synes ikke, at det er rimeligt, at nogle kommer til at slippe billigere i en periode, fordi de også på et tidligere tidspunkt er sluppet billigere end andre. Det synes vi er en meget dårlig begrundelse for, at man i en overgangsperiode giver dem en lempelse.

Dermed har jeg for så vidt tilkendegivet, at de administrative problemer, der synes at foreligge omkring det foreliggende ændringsforslag, ikke kan være retsforbundets bord. Som nævnt vil vi stemme imod det af indenrigsministeren, tiltrådt af et flertal, stillede ændringsforslag.

Dernæst skal jeg sige om det af hr. Waldorff og hr. Tyroll stillede ændringsforslag, at det kan vi heller ikke tiltræde. Men jeg vil gerne sige, at den tankegang, der formentlig ligger bag ved dette ændringsforslag, og som i hvert fald hr. Hagen Hagensen har givet udtryk for, deler vi meget langt – ud fra den betragtning, at folk, der ikke bor det pågældende sted, under en eller anden form skal have lejlighed til eller mulighed for at betale en vis merydelse. Men vi synes ikke, at denne merydelse, eller hvad vi nu vil kalde den, skal falde på forskelsværdien. Den bør ud fra vores principielle holdning udelukkende falde på grundværdien. På den baggrund skal jeg som nævnt afvise det stillede ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Der er fra flere ordføreres side gjort bemærkninger om det meget sene tidspunkt for ændringsforslagets fremsættelse. Jeg vil gerne i den anledning sige til hele tinget, som jeg har sagt det til dem, der har rejst sagen over for mig under mere private former, at bag-

[Indenrigsministeren]

grunden er, at jeg i dagene op mod afslutningen af udvalgets arbejde med det samlede lovforslag fik et stigende antal henvendelser, hvori man bad om, at der blev en mulighed for aftrapning af stigningen i ejendomsskatteerne for de ejendomme, hvor en mere konsekvent gennemførelse af byggeretsprincippet, end man tidligere havde set, kunne se ud til at medføre relativt stærke omgående stigninger i den ejendomsskat, de pågældende grundejere skulle betale. Jeg fandt, ikke mindst i betragtning af den diskussion, der tidligere har været i folketinget om byggeretsprincippet, at det ville være rigtigt at bygge en sådan overgangsordning ind i forslaget.

Men jeg har også skrevet i et svar til folketingsudvalget, at der ikke på nuværende tidspunkt eksisterer et klart og stærkt repræsentativt materiale, der enkelt og klart kan fortælle folketinget, hvordan vurderingerne for de grunde forventeligt kommer til at falde ud. Vi har på nuværende tidspunkt kun stikprøver, vi har ikke i noget tilfælde de endelige vurderinger. Det er det, der er forklaringen på, at ændringsforslaget nødvendigvis må hvile på et mere usikkert grundlag, end det er rart at have forslag i folketinget til at hvile på. Alternativet ville jo være, at der ikke blev gennemført nogen lempelsesordning, nogen overgangsordning.

Dermed har jeg sagt – delvis som et svar på en bemærkning, hr. Hagen Hagensen kom med, om, at det jo var en ny lap på skattesystemet – at det vel er rigtigt, men det er heldigvis en af de lapper, der er af midlertidig karakter. På det tidspunkt, hvor overgangsordningen er forbi, betaler de pågældende grundejere den skat, de efter hovedreglen i ejendomsskattesystemet er forpligtede til at betale.

Jeg vil gerne sige, at der er en rimelig mulighed for en maskinel administration af overgangsreglen. I alt fald skulle der være sikkerhed for, at det kan lade sig gøre fra det efterfølgende skatteår, hvis det ikke kan lade sig gøre for det skatteår, der er umiddelbart forestående.

Jeg kan i øvrigt føje til, at en eventuel manuel behandling af de pågældende sager for langt de fleste skemaers vedkommende, der skal vurderes, vil være meget enkel. Kun for et mindretal af de skemaer, der skal vurderes, vil der være tale om en procedure, som er tidkrævende, fordi den er manuel.

Det fremgår klart af det, jeg har sagt her, som det er fremgået af, hvad jeg har tilkendegivet skriftligt over for udvalget, at vi desværre ikke på nuværende tidspunkt har det talmateriale, som kunne give os et sikrere grundlag at virke på. Men personlig er jeg overbevist om, at det ændringsforslag, diskussionen er endt i, vil vise sig at være en rimelig og i hvert fald for de pågældende grundejere kærkommen assistance.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslaget i tillægsbetænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen af Waldorff (VS) og Tyroll (VS) (se foran)

forkastedes, idet 16 stemte for, 130 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Ivar Hansen (V):

Ved første behandling blev der brugt udtrykket »pærevælling« om det lovforslag, der nu er nået frem til tredje behandling, og det var i og for sig ikke med urette. Det er et lovforslag, der bærer præg af, at forligspartierne har skullet feje op, og så har man derudover skullet koge nogle forskellige ting sammen, der så er blevet til et lovforslag.

Det, regeringspartiet ikke kunne få igennem folketinget som et selvstændigt lovforslag om i særlig grad at nedbringe grundskulden for de almennyttige boligselskabers ejendomme, kan man nu komme igennem med som en del af et andet lovforslag, hvor man så igen har sat nogle andre ting ind. Vi mener i princippet, at det er en uskik, at et lovforslag er skåret sammen af så mange forskelligartede elementer. Det gør det lidt svært for oppositionen at tage stilling til et lovforslag af den karakter.

Der er nogle ting i dette lovforslag, vi ikke kan lide, men der er også nogle ting, vi betragter som et fremskridt, eksempelvis den

[Ivar Hansen]

mildnelse af dækningsafgiften, som er en del af lovforslaget.

Vi har stillet en række ændringsforslag ved anden behandling, som markerer vores holdning til de områder, hvor vi mener at lovforslaget skulle have været anderledes. De er blevet stemt ned; det beklager vi.

Som følge af, at der er ting i dette lovforslag, vi synes er acceptable og rimelige, er det vores agt at stemme for lovforslaget her ved tredje behandling.

Hagen Hagensen (KF):

Der er, som det allerede er sagt af venstres ordfører, noget, der er godt i dette forslag, og noget, der er dårligt. Vi er enige i, at de fredede ejendomme skal gå fri af grundskyld. Vi går imod og har gjort det, at man skal lempe for de tæt-lave almene byggerier. Fler-tallet i min gruppe har, som jeg nævnte det før, ønsket helt at afskaffe dækningsafgiften og kan derfor godt gå ind for den del af lovforslaget, der drejer sig om dette.

Og så er der kommet indenrigsministerens ændringsforslag til at mildne forholdene ved anvendelse af det ulykkelige byggeretsprincip, hvor der er peget på for lang, lang tid siden, ikke mindst af os, at det ville medføre skæve forhold, og det har vi altså set nu. Men naturligvis må man sørge for at få det bedst mulige ud af tingene, og derfor har vi erklæret os enige i, at lappen, der, som indenrigsministeren siger det, er af midlertidig karakter, må sættes på, når man ikke kan få det velsyede, hele sæt tøj.

Alt i alt er vi kommet til, da der er nogle ting, vi går ind for, og nogle, hvor vi klart har markeret ved anden behandling at vi ikke kunne være med, at vi kan stemme for lovforslaget.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har tidligere givet udtryk for, at vi var positivt stemt over for lovgivningen vedrørende fredede bygninger, men da vi under anden behandling har fået forkastet vores ændringsforslag, foreligger lovforslaget nu i en sådan form, at vi ved en samlet vurdering må anbefale at stemme imod lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 119 stemmer mod 21.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af:

Forslag til lov om finansiel rekonstruktion af Det Danske Stålvalseværk A/S.

(Lovforslag nr. L 227. Fremsat 13/5 81. Første behandling 19/5 81. Betænkning 26/5 81. Anden behandling 1/6 81.)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ellemann-Jensen (V):

Ved anden behandling forleden fik venstre og det konservative folkeparti stemt nogle ændringsforslag ned, som skulle have gjort det muligt at sikre en privat videreførelse af Stålvalseværket. På den baggrund må vi i dag stemme imod lovforslaget.

Der er især to årsager til, at vi må stemme imod, selv om vi da ser med vældig sympati på bestræbelserne for at videreføre virksomheden i Frederiksværk.

Den ene årsag er, at ministeren her foretager en grundlæggende ændring i hidtidig dansk industripolitik ved at lade staten træde ind som hovedaktionær i en stor dansk industrivirksomhed. Det er en skelsættende begivenhed, der kommer til at foregå med et formentlig knebent flertal her i dag, og det er et brud på dansk industri- og erhvervs politik, som vi meget stærkt beklager.

Den anden årsag er, at ministeren her binder meget, meget betydelige offentlige midler på et ganske utilstrækkeligt og tyndt beslutningsgrundlag. Så sent som i går under diskussioner i markedsudvalget stod det klart, at det er meget tvivlsomt, om den rekonstruktionsplan, der er opstillet, vil have mulighed for at blive ført ud i livet. Vi frygter, at det, der sker nu, er, at staten binder sig ikke blot til de meget store beløb, der er tale om i henhold til lovforslaget, men til endnu større